

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2019/1665

af 30. september 2019

om kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger i henhold til artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 — (gensidige fonde)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne henstilling vedrører anvendelsen af artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ (»forordningen om fusionsmarkedsordningen«) og artikel 40 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/891 ⁽²⁾.
- (2) Fremme af kriseforebyggelse og krisestyring i landbruget har været et af de seks mål for EU's politik for frugt og grøntsager siden starten i 1996. På den baggrund er gensidige fonde et vigtigt kriseforebyggelsesredskab for producentorganisationer under deres operationelle programmer.
- (3) I den forbindelse giver artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om fusionsmarkedsordningen som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 ⁽³⁾ mulighed for at opnå finansielle bidrag via producentorganisationernes driftsprogrammer i frugt- og grøntsagssektoren til gensidige fonde efter udbetaling af kompensation til producenter, som er tilsluttet sådanne producentorganisationer, og som oplever et voldsomt fald i deres indkomst som følge af negative markedsforhold.
- (4) I henhold til artikel 40 i delegeret forordning (EU) 2017/891 skal medlemsstaterne fastsætte nærmere betingelser for ydelse af støtte under den pågældende foranstaltning. Når de gør dette, skal de sikre, at landbrugerne behandles ens i hele EU, og at EU's konkurrenceregler og internationale forpligtelser (som f.eks. WTO-aftalerne) overholdes.
- (5) Formålet med denne henstilling er at skabe klarhed for medlemsstaterne og de økonomiske aktører om producentorganisationernes anvendelse af foranstaltningen for gensidige fonde med henblik på at øge anvendelsen af dette kriseforebyggelsesredskab blandt producentorganisationer i hele EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/891 af 13. marts 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager og om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår sanktioner i disse sektorer og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 4).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteforneringsmateriale (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 15).

- (6) Ved udarbejdelsen af denne henstilling er der også taget hensyn til de regler om gensidige fonde, der er fastsat i artikel 36-39a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 (*), i det omfang disse regler er forenelige med forordningen om fusionsmarkedsordningen og med delegeret forordning (EU) 2017/891 —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

FORMÅLET MED FORANSTALTNINGEN FOR GENSIDIGE FONDE

1. Landbrugere er udsat for økonomiske risici (f.eks. udsving i inputomkostninger), miljømæssige risici, sundhedsmæssige risici (f.eks. dyre- og plantesundhed) eller klimamæssige risici (f.eks. ekstreme vejrforhold, klimaforandringer), som kan have en kraftig indvirkning på landbrugernes indkomst til skade for den langsigtede planlægning og investeringerne. Stor usikkerhed om fremtiden kan derfor bringe landbrugernes konkurrenceevne i fare. Dette kan igen medføre store udsving i indkomsten og betyde, at selv landbrugere, der er konkurrencedygtige i normale år, kan blive tvunget til at opgive deres aktiviteter som følge af en katastrofal hændelse.
2. Selv om indvirkningen på landbrugernes indkomst i sidste ende afhænger af samspillet mellem mange faktorer, herunder det globale marked og politisk støtte, kan risikoen for en fejlslagen produktion føre til øget ustabilitet i landbrugernes økonomiske situation.
3. På denne baggrund må en effektiv risikostyring nødvendigvis være helhedsorienteret — og omfatte forebyggelse, reaktion og planlægning — men stadig skræddersyet til landbrugernes individuelle situation. De mange forskellige risici og landbrugsstrukturer i Unionen taler for en mere decentraliseret tilgang i forbindelse med anvendelsen af instrumenter, f.eks. gensidige fonde, der er bedst egnet til at imødekomme specifikke behov i bestemte regioner og sektorer. Frem for en universalløsning må det foretrækkes, at medlemsstaterne sikres fleksibilitet til at håndtere de risici, som landbrugene står over for, så den mest hensigtsmæssige løsning kan findes.
4. Af denne grund giver den nuværende affattelse af artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om fusionsmarkedsordningen bedre muligheder for at støtte gensidige fonde via producentorganisationers driftsprogrammer.

OMFANG, TYPE OG NIVEAU FOR STØTTE

5. Selv om reglerne om gensidige fonde i forordning (EU) nr. 1305/2013 ikke er bindende for foranstaltningen for gensidige fonde i henhold til forordningen om fusionsmarkedsordningen, udgør de et nyttigt grundlag for, at medlemsstaterne kan udarbejde regler om gensidige fonde i forbindelse med forordningen om fusionsmarkedsordningen, i det omfang disse regler er i overensstemmelse med nævnte forordning.
6. Medlemsstaterne skal definere, hvad der forstås ved gensidige fonde, og præcisere visse andre betingelser, der er fastsat i artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om fusionsmarkedsordningen:
 - (a) »gensidig fond« er omfattet af bestemmelserne i både forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordningen om fusionsmarkedsordningen. I artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013 defineres den som en ordning, som medlemsstaten kan godkende, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes kompensation til de tilsluttede landbrugere for økonomiske tab som følge af et udbrud af ugunstige vejrforhold eller en dyre- eller plantesygdom eller et skadedyrsangreb eller en miljøhændelse eller for et voldsomt fald i deres indkomst.

I modsætning til hvad der gælder for gensidige fonde i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 krævers der i forordningen om fusionsmarkedsordningen ikke godkendelse af disse. Godkendelse kan også være en fordel for gensidige fonde i henhold til forordningen om fusionsmarkedsordningen, fordi den bl.a. kan bidrage til at mindske risikoen for dobbeltfinansiering

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

- (b) »et voldsomt fald i indkomsten« — medlemsstaterne kan som proxyvariabel for indkomst anvende værdien af den markedsførte produktion for den producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer, hvor en del af eller alle de tilsluttede producenter eller medlemmer af en sammenslutning af producentorganisationer lider under et voldsomt fald i indkomsten. Med henblik herpå kan værdien af den markedsførte produktion beregnes på grundlag af priserne af producentorganisation og for hvert produkt. Dette betyder dog ikke, at der bør ses bort fra den enkelte producents indtægtstab, når de nærmere regler for støtte fra gensidige fonde fastsættes.

Opmærksomheden skal navnlig rettes mod tilfælde, hvor kun en del af de producenter, der er tilsluttet producentorganisationen, eller kun en del af medlemmerne af en sammenslutning af producentorganisationer har været udsat for et voldsomt fald i indkomsten, f.eks. fordi de negative markedsforhold kun vedrører en del af de produkter, for hvilke producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer er anerkendt. Under disse omstændigheder vil betalinger fra den gensidige fond til dem, der ikke har oplevet et voldsomt fald i indkomsten som følge af negative markedsforhold, ikke kunne give anledning til finansiel bistand fra Unionen på grundlag af artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om fusionsmarkedsordningen.

Omvendt bør retten til at modtage betalinger fra gensidige fonde for dem, der har lidt et voldsomt fald i indkomsten som følge af negative markedsforhold, ikke nægtes alene med den begrundelse, at den samlede værdi af den markedsførte produktion for producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer ikke er faldet eller ikke er faldet tilstrækkeligt. Vurderingen skal foretages fra sag til sag under hensyntagen til de individuelle forhold, der gør sig gældende for producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og deres medlemmer samt de markedsforhold, der har forårsaget det voldsomme fald i indkomsten.

I forordning (EU) nr. 1305/2013 fastsættes det, at kompensation til landbrugere i en bestemt sektor for et voldsomt fald i deres indkomst kun ydes i behørigt begrundede tilfælde, og hvis faldet overstiger en tærskel på mindst 20 % af den enkelte landbrugers gennemsnitlige årlige indkomst i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Forordningen om fusionsmarkedsordningen indeholder ikke sådanne tærskler.

For at sikre en ensartet og ikke-diskriminerende anvendelse af foranstaltningerne kan medlemsstaterne anvende samme tilgang som den, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1305/2013, og yde støtte til gensidige fonde, hvis faldet i producentorganisationens indkomst (dvs. værdien af den markedsførte produktion pr. produkt) overstiger 20 % af indkomsten i den foregående treårsperiode eller et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode som fastsat af medlemsstaten alt efter den pågældende situation (f.eks. et fald i indkomsten for alle tilsluttede producenter eller andre situationer), idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

- (c) »negative markedsforhold« — dette bør henvise til en objektivt eksisterende situation på markedet for et givet produkt, som medfører et fald i de tilsluttede producenters indkomst. Et fald på over 20 % af den gennemsnitlige pris for det pågældende produkt i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes, kan være én indikator for negative markedsforhold. De negative markedsforhold kan også konstateres på grundlag af en ændring i den repræsentative markedspris for de pågældende produkter eller ud fra støtten til tilbagekøb fra markedet (jf. punkt 7, litra b), nedenfor).

7. Følgende eksempler på relevante faktorer og situationer kan også anvendes til at fastslå, om betalinger fra gensidige fonde giver ret til finansiel bistand fra Unionen i form af bidrag til den gensidige fond.

- a) En stigning i inputomkostninger, der resulterer i et voldsomt fald i indkomst.

En stigning i inputomkostningerne (f.eks. en prisstigning på gødning, der kan medføre en stigning i omkostningerne for de pågældende producenter) kan medføre et indkomststab, når denne stigning i inputomkostninger på grund af negative markedsforhold ikke kan væltes over på kunderne i form af en prisstigning.

Medlemsstaterne kan til dokumentation af prisstigningen fastsætte en standardmetode til at skønne over inputtets andel af varens endelige pris alt efter produkt og produktionsforhold.

Betalinger fra gensidige fonde kan — hvis alle andre betingelser er opfyldt — f.eks. foretages til producenter, hvis det godtgøres, at inputomkostningernes andel af prisen af producentorganisation for det pågældende produkt er steget med mindst 20 %.

Den dokumentation, der understøtter indkomstnedgangen som følge af stigningen i inputomkostningerne, bør baseres på markeds- og regnskabsdata, som er godkendt af et kvalificeret uafhængigt offentligt eller privat organ eller en ekspert inden for det pågældende område, og nøjagtigheden og pålideligheden skal kontrolleres af medlemsstaten for at sikre, at betingelserne for at kunne modtage finansiel bistand fra Unionen til gensidige fonde i henhold til forordningen om fusionsmarkedsordningen er opfyldt.

- (b) Maksimale støttebeløb til tilbagekøb fra markedet som udgangspunkt for at fastslå, om der er tale om prisfald på markedet.

De maksimale støttebeløb til tilbagekøb fra markedet som defineret i artikel 45, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2017/891 og bilag IV til nævnte forordning kan benyttes som udgangspunkt for at fastslå prisfaldet på markedet. Den »udløsende tærskel« for de gensidige fonde kan derefter fastsættes på grundlag af en sammenligning mellem den repræsentative pris for hvert af de pågældende produkter og markedsprisen. Hvis den faktiske markedspris er mindst 20 % lavere end den maksimale støtte, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2017/891, vil den udløsende tærskel blive nået. Medlemsstaterne bør kontrollere, at varigheden af prisfaldet er tilstrækkelig signifikant til at udløse et voldsomt fald i indkomsten.

STØTTEBERETTIGEDE OMKOSTNINGER — TYPER AF UDGIFTER, DER ER OMFATTET AF FORANSTALTNINGEN FOR GENSIDIGE FONDE

8. For at være berettiget til finansiel bistand fra EU anbefales det, at den pågældende gensidige fond:
- a) har en gennemsigtig politik for så vidt angår indbetalinger til og kompensation fra den gensidige fond
 - b) har klare regler om fordeling af ansvar for eventuel gæld
 - c) være akkrediteret af den kompetente myndighed i overensstemmelse med national ret.
9. Typer af udgifter, der er omfattet af foranstaltningen for gensidige fonde:
- a) administrative omkostninger i forbindelse med oprettelsen af den gensidige fond bør blandt andet omfatte omkostninger til forvaltning af fonden (svarende til fondens varighed, dvs. op til højst fem år), registreringsgebyrer, personaleomkostninger og faste omkostninger samt
 - b) finansielle bidrag som omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), i forordningen om fusionsmarkedsordningen til gensidige fonde efter udbetaling af kompensation til tilsluttede producenter, som oplever et voldsomt fald i deres indkomst ⁽⁵⁾ som følge af negative markedsforhold. Genopfyldningen bør ske via driftsfonden. De finansielle bidrag til den gensidige fond vil udgøre en særlig del af driftsfonden.
10. I henhold til artikel 40, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2017/891 »kan medlemsstaterne fastsætte lofter over de beløb, som producentorganisationerne kan modtage i støtte til gensidige fonde.«
11. Medlemsstaterne bør sikre, at overkompensation som følge af kombinationen af foranstaltningen for gensidige fonde og andre nationale støtteinstrumenter, EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås ved at gennemføre de kontroller og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 ⁽⁶⁾. Genforsikring af gensidige fonde kan ikke modtage støtte fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget.
12. Støtten til de administrative omkostninger i forbindelse med oprettelsen af den gensidige fond fordeles over højst tre år og aftager over perioden. Den samlede støtte, herunder såvel Unionens finansielle bistand og producentorganisationens bidrag, må ikke overstige 5 %, 4 % eller 2 % af producentorganisationens bidrag til den gensidige fond i henholdsvis det første, andet og tredje driftsår. En producentorganisation kan kun modtage støtte til de administrative omkostninger i forbindelse med oprettelsen af gensidige fonde én gang og kun inden for den gensidige fonds tre første driftsår. Hvis en producentorganisation kun anmoder om støtte i den gensidige fonds andet eller tredje driftsår, udgør støtten 4 % eller 2 % af producentorganisationens bidrag til den gensidige fond i henholdsvis andet og tredje driftsår.

⁽⁵⁾ Når inputomkostningerne f.eks. stiger, kan indkomsten også stige. Dog kan nettoindkomsten blive påvirket.

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 af 13. marts 2017 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 57).

13. Finansielle bidrag til gensidige fonde omfatter følgende poster:

- a) økonomisk kompensation, som den gensidige fond har betalt til tilsluttede producenter, der oplever et voldsomt fald i deres indkomst som følge af negative markedsforhold. Med henblik herpå bør medlemsstaterne ikke sondre mellem, om de beløb, der udbetales til tilsluttede producenter som kompensation, stammer fra driftskapitalen, indskudskapitalen eller andre midler i den gensidige fond, herunder kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget for at kompensere tilsluttede producenter, hvis betingelserne i forordningen om fusionsmarkedsordningen er opfyldt og andre midler i den gensidige fond ikke er tilstrækkelige til at yde den nødvendige kompensation (jf. artikel 33, stk. 3, sidste afsnit, i forordningen om fusionsmarkedsordningen)
- b) renter af kommercielle lån, som den gensidige fond har optaget med det formål at udbetale den finansielle kompensation til landbrugerne fra den gensidige fond, hvis de midler, der er til rådighed i den gensidige fond, ikke er tilstrækkelige til at dække anmodningerne om kompensation (jf. artikel 33, stk. 3, sidste afsnit, i forordningen om fusionsmarkedsordningen).

14. Startkapitalen i den gensidige fond, der vil indgå i kompensationerne, hvis betingelserne er opfyldt, kan finansieres gennem programmet for udvikling af landdistrikterne (artikel 39 i forordning (EU) nr. 1305/2013). I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne sikre, at dobbeltfinansiering undgås.

15. For at sikre gennemsigtighed og retssikkerhed bør medlemsstaterne fastlægge reglerne for oprettelse og forvaltning af den gensidige fond, navnlig for udbetaling af kompensation og støtteberettigelse for producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer ⁽⁷⁾, samt for administration og overvågning af overholdelsen af disse regler, jf. artikel 26 og 27 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/892. Medlemsstaterne kan også kræve, at ordningerne vedrørende gensidige fonde som en del af vedtægterne for producentorganisationen eller disses sammenslutninger indeholder bestemmelser om sanktioner i tilfælde af forsømmelighed begået af producenter, der er tilsluttet producentorganisationen, eller af medlemmer af en sammenslutning af producentorganisationer.

MODTAGERE AF FINANSIEL BISTAND FRA UNIONEN

16. Modtagere af finansiell bistand fra Unionen bør være producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, alt efter hvad der er relevant i den pågældende medlemsstat ⁽⁸⁾.
17. En producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer kan beslutte kun at yde kompensation til et af sine medlemmer (eller, i tilfælde af anerkendelse for flere produkter, kun den producent, der fremstiller det pågældende produkt) eller en del af de producenter, som er tilsluttet producentorganisationen, eller medlemmer af sammenslutninger af producentorganisationer.

STØTTESATS — EU'S FINANSIELLE BISTAND

18. Unionens finansielle bistand dækker administrative omkostninger som beskrevet i punkt 9, litra a), og 50 % ⁽⁹⁾ af de støtteberettigede omkostninger (faktiske afholdte udgifter), jf. artikel 34, stk. 1, i forordningen om fusionsmarkedsordningen.
19. Det anbefales, at medlemsstaterne begrænser de støtteberettigede omkostninger ved at anvende:
- a) lofter pr. gensidig fond
 - (b) passende lofter pr. enhed ⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ F.eks. producentorganisationens eller sammenslutningens mindstestørrelse for at være støtteberettiget.

⁽⁸⁾ F.eks. yderligere betingelser, der er fastsat i den nationale strategi.

⁽⁹⁾ Finansiell støtte fra Unionen til driftsfondene.

⁽¹⁰⁾ Producentorganisation, dens medlemmer, produkter osv.

ADMINISTRATIV OG FINANSIEL FORVALTNING

20. I henhold til artikel 36, stk. 2, i forordningen om fusionsmarkedsordningen og artikel 27 i delegeret forordning (EU) 2017/891 skal en medlemsstat udarbejde en national strategi for bæredygtige driftsprogrammer, som bl.a. omfatter de prioriteter, der er valgt for sektoren, og de maksimale procentsatser for, hvor stor en del af driftsfonden der kan bruges på en enkelt foranstaltning eller aktionstype med henblik på at sikre en balance mellem de forskellige foranstaltninger/aktioner.

En balance er særlig relevant i forbindelse med risikostyring. Der bør være en mindste kritisk masse (f.eks. producentorganisationer med et mindste antal medlemmer) for udløsning af risikostyringsværktøjet, for ydelse af kompensation til producenterne og for at sikre, at producenternes bidrag er rimelige ⁽¹¹⁾.

Samtidig bør det sikres, at der er den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige ordninger under den fælles landbrugspolitik, og dobbeltfinansiering mellem forskellige kriseforanstaltninger bør udelukkes. F.eks. bør en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer ikke kompensere sine tilsluttede producenter for tilbagekøb fra markedet af de produkter, for hvilke der er betalt kompensation for et voldsomt fald i indkomsten fra den gensidige fond. Produkter, der er omfattet af kompensation fra den gensidige fond, kan dog sælges på markedet eller forarbejdes.

21. Medlemsstaterne bør begrænse løbetiden af de kommercielle lån til det pågældende operationelle programs varighed.

22. Medlemsstaten kan fastsætte specifikke regler for det bidrag, som producenter, der tilsluttet en producentorganisation, eller medlemmer af en sammenslutning af producentorganisationer eller producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer selv skal indbetale til fonden, samt for betalingsintervallerne. Eksempelvis kan det beløb, som en producent, der tilsluttet en producentorganisation, eller et medlem af en sammenslutning af producentorganisationer eller producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer selv skal betale, moduleres på grundlag af bl.a. en forudgående risikovurdering, gennemsnitsindkomsten og producentorganisationens eller sammenslutningens størrelse. Sådanne krav bør, hvor de er fastsat, være indeholdt i producentorganisationens eller sammenslutningens vedtægter. Det er medlemsstatens ansvar at sikre en korrekt målretning og tilpasning af foranstaltningen i overensstemmelse med sin strategiske tilgang baseret på en SWOT-analyse/indkredsning af behov i den nationale strategi.

23. En gensidig fond, der er berettiget til støtte i henhold til artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om fusionsmarkedsordningen, kan påtage sig andre funktioner, f.eks. kreditgivning til tilsluttede producenter. Da producenterne yder bidrag til en fælles beholdning af midler, der er til rådighed til håndtering af kriser, kan der være et incitament for de tilsluttede producenter til at yde et supplerende bidrag, hvorfra der kan oprettes en yderligere pulje af fælles aktiver, som kan anvendes til at yde dem kredit. Hvis den gensidige fond også anvendes til andre formål end udbetaling af kompensation til de tilsluttede producenter, jf. artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om fusionsmarkedsordningen, bør de midler, der afsættes til den gensidige fond til andre formål, holdes klart adskilt (f. eks. på særskilte konti) fra den del af den gensidige fonds kapital/midler, som skal anvendes i krisetilfælde (i lighed med principperne i artikel 16 i delegeret forordning (EU) 2017/891 for så vidt angår medlemmer, der ikke er producenter). Kun de beløb, der specifikt er beregnet til at sikre kompensation for et voldsomt indkomsttab som følge af negative markedsforhold, bør øremærkes og betragtes som grundlaget for beregningen af den offentlige støttesats.

24. Bidrag til den gensidige fonds kapital fra andre private aktører end tilsluttede producenter (f.eks. medlemmer af producentorganisationer, der ikke er producenter) kan tillades. Om end medlemmer af producentorganisationer, der ikke er producenter, kan være bidragydere, har de ikke ret til nogen form for kompensation eller tilbagebetaling fra den gensidige fond. Kompensation fra den gensidige fond kan under alle omstændigheder kun udbetales til tilsluttede producenter som endelige modtagere af EU's støtteordning for frugt- og grøntsagssektoren, i hvilket tilfælde der for så vidt angår indbetaling af kapital ikke synes at være behov for restriktioner ⁽¹²⁾.

⁽¹¹⁾ Ved at gennemføre de kontroller og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 26 og 27 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/892.

⁽¹²⁾ Jf. artikel 16 i delegeret forordning (EU) 2017/891.

25. Medlemsstaterne kan give producenter, der er tilsluttet en producentorganisation, eller medlemmer af en sammenslutning af producentorganisationer mulighed for efter et vist antal år at kræve dele af deres bidrag til den gensidige fond tilbagebetalt, hvis den gensidige fond ikke blev anvendt til at kompensere tilsluttede producenter, jf. artikel 33, stk. 3, første afsnit, litra d), i forordningen om den fælles markedsordning, og de opkrævede beløb ikke blev udnyttet. Det er medlemsstaternes og producentorganisationernes ansvar at etablere passende og gennemsigtige regler i denne henseende.

KONTROL OG OVERVÅGNING

26. Medlemsstaterne bør sikre, at foranstaltningen for gensidige fonde underkastes den samme kontrol som de øvrige foranstaltninger og aktioner, der indgår i de operationelle programmer.
27. Producentorganisationerne bør være særlig opmærksomme på den dokumentation, der skal opbevares i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen for gensidige fonde, navnlig på:
- a) medtagelsen af denne foranstaltning i det operationelle program eller ændringen heraf
 - b) den vurdering, der førte til udbetaling af compensation fra den gensidige fond (hvordan det voldsomme fald i indkomsten eksempelvis blev beregnet og konstateret, for hvilke produkter, hvordan det sikres, at prisen af producentorganisation bringes i overensstemmelse med markedsprisen osv.)
 - c) medlemmer, produkter, endelig anvendelse for produktionen og den tidsperiode, der er omfattet af denne foranstaltning
 - d) producentorganisationens bidrag til den gensidige fond og regelmæssige bidrag fra dens medlemmer til den gensidige fond.
28. Denne dokumentation bør kontrolleres af medlemsstaten på tidspunktet for godkendelsen af ændringen af det operationelle program og på tidspunktet for betalingsanmodningen.
29. Ud over denne kontrol bør medlemsstaten være særlig opmærksom på risikoen for overkompensation og dobbeltfinansiering.

ÅRLIG INDBERETNING FRA PRODUCENTSAMMENSLUTNINGER, PRODUCENTORGANISATIONER OG SAMMENSLUTNINGER AF PRODUCENTORGANISATIONER

30. Oplysningerne vedrørende gensidige fonde bør udfyldes i tabel 3.2 og 4.1 i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) 2017/892.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2019.

På Kommissionens vegne
Phil HOGAN
Medlem af Kommissionen
